

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ ГОЛОВНЕ СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Київ

27 травня 2026 року

Старший слідчий в особливо важливих справах 1-го відділу (документування злочинів агресії), управління документування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту Головного слідчого управління Національної поліції України майор поліції Кравченко Олександр Сергійович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні, внесеному до Єдиного реєстру досудових розслідувань № 42022112320000037 від 27.02.2022 за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 1, 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінального правопорушення, керуючись ч. 4 ст. 22, ч. 2 ст. 36, п. 6 ч. 1 ст. 40, ст. 42, ст. ст. 111-112, 276-278 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

БРИЛЮ МИХАЙЛУ ІВАНОВИЧУ,
18.05.1980 року народження, уродженцю
м. Остров Псковської області РФ,
проживаючому та зареєстрованому за адресою:
РФ, Псковська область, м. Остров, вул. 25 років
Жовтня, буд. 84, громадянину РФ

про те, що він підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого **ч. 2 ст. 438 КК України** – тобто у порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством (в редакції Закону № 2341-III від 05.04.2001).

**Фактичні обставини кримінального правопорушення,
у вчиненні якого підозрюється Бриль М.І.:**

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. В ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції», що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Зокрема, ЗС та інші військові формування РФ із території Республіки Білорусь 24.02.2022 здійснили перетин державного кордону України поза пунктами пропуску та, переслідуючи мету окупації українських населених пунктів, здійснювали рух Київською областю у напрямку міста Києва.

Продовжуючи рух у напрямку міста Києва, 27.02.2022 військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ, в тому числі батальйонно-тактичні групи (далі – БТГр) 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ (далі – 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ) ЗС РФ, зайняли позиції на території Бучанського району Київської області, зокрема, заїхали на бойовій броньованій техніці до міста Буча з метою взяття населеного пункту під контроль та забезпечення подальшого руху до міста Києва через місто Ірпінь Бучанського району Київської області.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

З урахуванням положень ст. ст. 43, 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977 (далі – ДП I), військовослужбовці ЗС та інших військових формувань РФ є комбатантами та

зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів.

Відповідно до ст. 4 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – Конвенції) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Також, згідно зі ст. 32 Конвенції забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Крім того, відповідно до ст. 48 ДП І для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Згідно зі ст. 51 ДП І цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Також відповідно до п. а ст. 3 ст. 85 ДП І перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне в порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Відповідно до ст. 8(2)(b)(i) Римського статуту Міжнародного кримінального суду умисне спрямування нападів на цивільне населення як таке або на окремих цивільних осіб, що не беруть безпосередньої участі у воєнних діях є воєнним злочином.

Так, громадянин РФ, військовослужбовець 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ (військова частина № 74268) старший сержант Бриль Михайло Іванович, обіймаючи посаду старшого снайпера взводу снайперів 1-ї батальйонно-тактичної групи цього полку, починаючи з 24.02.2022, прийняв безпосередню участь у актах збройної агресії, в тому числі в період часу з 27.02.2022 по 30.03.2022 на території міста Буча Київської області, а тому відповідно до ст. 43 ДП І мав статус комбатанта, був зобов'язаний дотримуватись норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, а також усвідомлював існування міжнародного збройного конфлікту.

Протягом березня 2022 року Бриль М.І. разом з особовим складом взводу снайперів 1-ї БТГр 234-го ДШП 76-ї ДШД ПДВ ЗС РФ виконував бойові завдання із захоплення, утримання та контролю м. Буча, зокрема закріпилися та

облаштували вогневі позиції на ділянці місцевості між вулицями Яблунська та Грушевського.

Так, 05.03.2022 Бриль М.І., будучи озброєним снайперською гвинтівкою, прибув на територію приватного домоволодіння за адресою: Київська область, м. Буча, вул. Грушевського, буд. 44, де облаштував вогневу позицію на території городу, розташованого між вулицями Яблунська та Грушевського, на відстані близько 50 метрів від зазначеного будинку.

Того ж дня, близько 16 години, цивільний мешканець м. Буча [REDACTED] року народження, вийшов із підвального приміщення сусіднього будинку, де разом з іншими цивільними особами переховувався від артилерійських обстрілів, після чого пішов до свого домоволодіння за адресою: м. Буча, [REDACTED], з метою нагодувати домашню тварину - собаку. [REDACTED] був одягнений у цивільний одяг, участі у бойових діях не брав, до таких дій не готувався, не мав при собі жодної зброї, знарядь чи засобів, що могли б загрожувати військовослужбовцям ЗС РФ, тобто був цивільною особою, та своєю поведінкою не компрометував, не провокував і не становив загрози.

В цей час Бриль М.І., перебуваючи на облаштованій ним вогневій позиції, побачивши [REDACTED], який знаходився поблизу будинку [REDACTED] у м. Буча, усвідомлюючи, що вказаний місцевий житель є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинен бути об'єктом нападу, а також що його дії можуть призвести до заподіяння смерті цивільної особи, діючи умисно, в порушення положень ст. ст. 48, 51 ДП І, без попередження на застосування зброї, перебуваючи на відстані близько 97 метрів від потерпілого, здійснив один постріл на ураження зі снайперської гвинтівки у напрямку [REDACTED].

Унаслідок пострілу, в результаті рикошету кулі від перешкоди, [REDACTED] було заподіяно вогнепальне осколкове поранення голови, чим спричинено смерть останнього.

Смерть [REDACTED] настала від вогнепального осколкового поранення голови з переломом кісток склепіння та основи черепа та ушкодження головного мозку.

Отже, Бриль М.І. будучи старшим снайпером взводу снайперів 1-ї батальйонно-тактичної групи 234-го десантно-штурмового полку 76-ї десантно-штурмової дивізії Повітряно-десантних військ ЗС РФ (в/ч № 74268), приблизно о 16 годині 05.03.2022, перебуваючи на облаштованій ним вогневій позиції за 50 метрів від будинку № 44 по вулиці Грушевського в м. Буча між вулицями Яблунська та Грушевського, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту та те, що [REDACTED] є цивільною особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинен бути об'єктом нападу, а також що його дії можуть призвести до заподіяння смерті цивільної особи, діючи умисно, в порушення вимог ст. ст. 48, 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08.06.1977, вчинив напад на цивільну особу, а саме без попередження на

застосування зброї перебуваючи на відстані близько 97 метрів від потерпілого, здійснив один постріл на ураження зі снайперської гвинтівки у напрямку [REDACTED].

Унаслідок пострілу, в результаті рикошету кулі від перешкоди, [REDACTED] було заподіяно вогнепальне осколкове поранення голови, чим спричинено смерть останнього.

Смерть [REDACTED] настала від вогнепального осколкового поранення голови з переломом кісток склепіння та основи черепа та ушкодження головного мозку.

Таким чином, Бриль М.І. підозрюється в порушенні законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, що поєднане з умисним вбивством, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 438 КК України (в редакції Закону №2341-III від 05.04.2021).

Старший слідчий з ОВС 1-го відділу
(документування злочинів агресії),
управління документування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції

Олександр Сергійович КРАВЧЕНКО

ПОГОДЖЕНО

Прокурор четвертого відділу першого
управління процесуального керівництва та
підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам, вчиненим в
умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора

Андрій Миколайович
НЕСКОРОДЯНИЙ

27 травня 2026 року

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України роз'яснено, що підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту –

зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою – негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з дотриманням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

**Повідомлення про підозру вручив:
Старший слідчий з ОВС 1-го відділу
(документування злочинів агресії),
управління документування злочинів,
учинених в умовах збройного конфлікту
Головного слідчого управління
Національної поліції України
майор поліції**

Олександр Сергійович КРАВЧЕНКО

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____
(підпис, ініціали, прізвище)

«___» год. «___» хв. «___» _____ 2026 року